

Titel: Martin Zadecks forunderlige og merkværdige Spaadom, om det ottomanniske eller tyrkiske Riges totale Undergang, og Europas eller Christenhedens florerende Tilstand i Fremtiden, [...] Oversat efter det Baseler-nyrnbergiske Exemplar og confereret med den Danziger Copie. 1770.

Citation: "Martin Zadecks forunderlige og merkværdige Spaadom, om det ottomanniske eller tyrkiske Riges totale Undergang, og Europas eller Christenhedens florerende Tilstand i Fremtiden, [...] Oversat efter det Baseler-nyrnbergiske Exemplar og confereret med den Danziger Copie. 1770.", i *Luxdorpha samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 15, ?, 1770*, s. 8. Onlineudgave fra Trykkefrihedens Skrifter: https://tekster.kb.dk/catalog/tfs-texts-1_015-shoot-w1_015_001d_p8_bZONE1430786/facsimile.pdf (tilgået 26. april 2024)

Anvendt udgave: Luxdorpha samling af trykkefrihedens skrifter 1770-1773: Række 1 bind 15

Ophavsret: Materialet er fri af ophavsret. Du kan kopiere, ændre, distribuere eller fremføre værket, også til kommercielle formål, uden at bede om tilladelse.

[Læs Public Domain-erklæringen](#)

Jeg gaar hen og hviler, paa det jeg kan staae op i
min Deal ved Dagens Ende.

Et udbeder jeg mig af Eder, mine Venner!
det er at I aabenbarer Verden denne merkvaerdige
Spaadom. Jeg har ikke kundet fortie den. Enhver
iblant Eder, mine Venner, søger flittig efter den
forborgene hemmelige Skat, den samme Skat, i
hvilken alle Bisdoms og Erkiendelses Skatte ligge
skulte. Hvem som finder den, han finder Livet og
fuld Fornoyelse.

Paa det at I skulde kunde mærke at min Spaa-
dom bærer Sandhedens Stempel, saa vil jeg endnu
engang 2 Dage efter min Død igientage og bekræfte
samme.

Han døde altsaa om Aftenen Kloffen 9 den 20
December 1769; thi da han Kloffen henimod 8
havde fuldendt sin Spaadom, saa laae denne Martin
Zadect i en stille Slum, indtil han endelig efter en
Times Forlob sagde Verden god Nat. Han døde,
som allerede forhen er bleven sagt, ikke langt fra So-
lothurn i Sveys den 20 Dec. 1769 i en slet Hytte.
Den 22 Dec. Kloffen 9 om Aftenen blev han levende
igien, han stod op af sin Ligkæng, kom ind i
Stuen, satte sig ned og fortalte sine tilstædeværende
Venner endnu en Gang den hele Spaadom. En-
delig henimod 11 om Aftenen begyndte han at sukke,
og efterat han endnu havde bedet nogle korte Bon-
ner, saa faldt han ligesom i en Slum og
sank ned til Jorden.